

प्रगल्भः । इति हेमचन्द्रः । १ । १३१ ॥ (यथा, रघुः । ६ । ५८ ।

“आसातिमान्चटुलेः स्मरतः सुनेत्रेः

प्रौढ़प्रिया नयनविभ्रमचेष्टितानि ॥”)

निपुणः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, भागवते । ३ । २ । ६ ।

“इङ्गितज्ञाः प्रुप्रौढ़ा एकारामाश्च सात्वताः ॥”)

प्रकर्षेण लज्जश्च ॥

प्रौढ़पादः, पुं. (प्रौढ़ः पादो यस्य ।) आसनारोपितपादतलः । आसनोपरिपादतलद्वयसंयोगपूर्वकोपवेष्टा । वस्त्रादिना कृतपृष्ठजानुजङ्घावन्तः । वस्त्रादिद्वारा पृष्ठजानुजङ्घाद्वयद्वयवन्तपूर्वकोपवेष्टा । यथा,—

“आसनात्प्रौढ़पादस्तु जानुनोर्ध्वयोस्तथा ।

कृतावसक्तिको यस्तु प्रौढ़पादः स उच्यते ॥

आनमाचमनं होमं भोजनं देवतार्चनम् ।

प्रौढ़पादो न कुर्वन्त स्वाध्यायं पितृतर्पणम् ॥”

इति काव्यायनः ॥ ३ ॥

अनेकोद्वाह्ये दारुश्लेष्मे भूमिसमे इष्टकाश्च संकीर्णाभूता इति बौधायनवचनात्तथाविधे

आरूपपादोऽपि कुर्यात् । इत्याह्निकतत्त्वम् ॥

प्रौढ़ा, स्त्री, (प्रौढ़ + टाप् ।) नायिकाभेदः । तत्प

र्यायः । चिरिण्टी २ सुवयाः ३ श्यामा ४

दृष्टरणाः ५ । इति राजनिर्घण्टः ॥ यथा,—

“बाला तु तरुणी प्रौढ़ा दृढा भवति नायिका ।

गुणयोगेन रत्नया नारी वयसा भवेत्तदा ॥”

त्रिंशद्द्वर्द्धं पञ्चपञ्चाशद्वर्धप्रथमं प्रौढ़ा

वयसा । यथा,—

“आवोदृशी भवेद्वाला तरुणी त्रिंशता मता ।

पञ्चपञ्चाशती प्रौढ़ा भवेद्दृढा ततः परम् ॥”

अस्या वयस्यलकारश्च यथा,—

“अलङ्कारादिभिर्बाला तरुणी रतियोगतः ।

प्रेमदानादिभिः प्रौढ़ा दृढा च दृढताङ्गनात् ॥”

तस्या रमणे दोषो यथा,—

“बाला तु प्राणदा प्रोक्ता तरुणी प्राणहारिणी ।

प्रौढ़ा करोति दृढत्वं दृढा मरणदा भवेत् ॥”

इति रतिमञ्जरी ॥

सुग्धादित्रिविधान्तर्गतप्रगल्भा नायिका । तत्र

प्रौढ़ा खड्गिता यथा,—

“मासुद्दीप्य विपक्षपक्षान्दृष्टः पादालुजालक्तके-

राणिमाननमानतीकृतमुखी पित्रार्पितेवाभवत् ।

रुचं नोक्तवती न वा कृतवती निन्दासकोष्ठा-

दृष्टः

प्रातिर्मङ्गलमङ्गला करतलादादर्शमादर्शयत् ॥”

प्रौढ़ा कलहान्तरिता यथा,—

“अक्रोः किमु नेत्रशीणिमानं

किमकार्षीः करपङ्कजे निरोधम् ।

कलहं किमधाः कुधा रसज्ञे

हितमर्थं न विदन्ति देवदुष्टाः ॥”

प्रौढ़ा उल्लिखिता यथा,—

“धातर्निकुञ्जस्त्रियथिरवालवन्धो

मातस्त्रमखिनि पितस्त्रिमिर प्रवीद ।

पृच्छामि किञ्च नवनीरधराभिरामो
हामोदरः कथय किं न समाजगाम ॥”

प्रौढ़ा वासकसज्जा यथा,—

“कृतं वपुषि भूषणं चिकुरधोरणी धूपिता

कृता श्रयनसन्निधौ क्रमुकघोटिकासम्भूतिः ।

अकारि हरिणीदृशा भवनमेव देहविधा

स्मरत्कनककेतकीकुसुमकान्तिभिर्दुर्द्दिनम् ॥”

प्रौढ़ाभिसारिका यथा,—

“स्मरदुरविभारभङ्गुराङ्गी

किञ्चलयकोमलकान्तिना मदेन ।

अथ कथय कथं सहेतुं गन्तुं

यदि न निशासु मनोरथो रथः स्यात् ॥”

प्रौढ़ा प्रवस्यन्तिका यथा,—

“नायं सुचति सुभुवामपि तनुव्यागे वियोगज्वर-

स्तेनाहं विहिताङ्गलिर्यदुपते ! पृच्छामि सत्वं

वद ।

ताम्बूलं कुसुमं पटौरमुदकं यद्वन्तुभिर्हीयते

तत् स्यादथ परच वा किमु विषज्वालावली-

दुःखम् ॥”

इति रसमञ्जरी ॥

अन्यत् प्रगल्भाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

प्रौढ़ः, स्त्री, (प्र + वह + क्तिन् ।) प्रादूहेति

दृष्टिः ।) सामर्थ्यम् । इति सुगन्धबोध्याकरणम् ॥

तत्पण्यायः । उत्तुवाहः २ प्रगल्भता ३ अभि-

योगः ४ उद्यमः ५ उद्योगः ६ क्रियदेतिका ७

अध्यवसायः ८ ऊर्जः ९ । इति हेमचन्द्रः । २ ।

२१४ ॥ (यथा, कथासरित्सागरे । १४ । ६३ ।

“यथा यथा च ह्यमृतोः प्रौढ़ि परिचयो ययौ ।

तयोक्तया तथा प्रेम नवोभावमिवाययौ ॥”)

प्रौढः, त्रि, (प्र + ऋण्य अपनयने + ऋच् ।)

निपुणः । इति केचित् ॥

प्रौढपदः, पुं, (प्रोढो गौतमस्येव पादा यासामिति

प्रौढपदा नचत्रविशेषाः । तद्व्युक्ता पौर्णमासी ।

प्रौढपद + “नचत्रेण युक्तः कालः ।” ४।२।३।

इति अच् । ङीप् । प्रौढपदी पौर्णमास्यस्मिन् ।

प्रौढपदी + “वास्मिन् पौर्णमासीति ।” ४।२।२।

इति अच् ।) भाद्रमासः । इत्यमरः । १ । १।२२॥

(यथा, महाभारते । १३ । १०६ । १८ ।

“प्रौढपदस्तु यो मासमेकाहरो भवेन्नरः ।

धनाढ्यं स्मृतमचलमैश्वर्यं प्रतिपद्यते ॥”

प्रौढपदासु भवे, त्रि । इति सिद्धान्तकौमुदी ।

७ । ३ । १८ ॥)

प्रौढः, पुं, (प्र + ऊह + कः ।) प्रादूहेति दृष्टिः ।)

प्रकर्षेणोहः । इति सुगन्धबोध्याकरणम् ।

प्रच्छ, ष भक्षणे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-

उभ०-सक०-सेट् ।) अन्तःस्थलतीययुक्तः । ष,

प्रच्छति प्रच्छते । इति दुर्गादासः ॥

प्रच्छः, पुं, (प्रच्छते भक्ष्यते विहृगादिभिरिति । प्रच्छ

+ कर्मणि घञ् ।) दृष्टविशेषः । पाकुड इति

भाषा । तत्पण्यायः । जटी २ पर्कटी ३ । इत्य-

मरः । पर्कटिः ४ जवा ५ जौचा ६ जटिः ७ ।

इति शब्दरत्नावली ॥ कपीतनः ८ चोरी ९

सुपार्श्वः १० कमण्डलुः ११ शृङ्गी १२ अव-

रोहशाखी १३ गर्दभाकः १४ कपीतकः १५

दृढप्ररोहः १६ प्रवक्त्रः १७ प्रवङ्गः १८ महा-

बन्धः १९ ॥ इत्युत्तरपण्यायः । सूक्ष्मः २०

सुशीतः २१ शीतवर्त्यकः २२ पुष्कः २३ महा-

वरोहः २४ इत्युत्तरपण्यायः २५ पिम्बरिः २६ मिदुरः

२७ मङ्गलच्छायः २८ । अस्थ गुण्याः । कटु-

त्वम् । कषायत्वम् । शिशिरत्वम् । रक्तदोष-

मृच्छास्त्रिमप्रकापनाशित्वम् । इति राजनि-

र्घण्टः ॥ प्रणयोगिगद्दाहपितकफप्रोषरक्त-

पितनाशित्वम् । पर्कटी च स्त्रियामपि । इति

भावप्रकाशः ॥ कन्दरालवृक्षः । ङीपभेदः ।

अन्यत्पृष्ठः । इति मेदिनी । वे, १७० पक्षकः ।

इति हेमचन्द्रः ॥

प्रच्छङ्गीपः, पुं, (प्रच्छतरूपलक्षितो ङीपः ।) सप्त-

ङीपान्तर्गतङीपविशेषः । तस्य विवरणं यथा,

सूत उवाच ।

“जम्बुद्वीपस्य विस्तारादिगुणेन समन्ततः ।

संवेष्टयित्वा चोरोदं प्रच्छङ्गीपो अवस्थितः ॥

प्रच्छङ्गीपे च विप्रेन्द्राः सप्तसप्त कुलपर्वताः ।

ऋज्वायताः सुपर्व्यायः सिद्धसंचनिवेदिताः ॥

गोमेरुः प्रथमस्तेषां द्वितीयश्चन्द्र उच्यते ।

नारदो दुर्द्धमिषेव सोमश्च ऋषभक्षया ॥

विभाजः सप्तमः प्रोक्ता ब्रह्मणोऽत्यन्तवल्बः ।

तत्र देवर्षिगन्धर्वैः सिद्धैश्च भगवानजः ॥

उपास्यते स विश्वात्मा साची सर्वस्य विश्वरूपः ।

तेषु पुण्या जनपदा नाधयो आधयोऽपि च ॥

न तत्र पापकर्तारः पुरुषा वा कदापन ।

तेषां नद्यः सप्त चैव वर्षाणाम् समुद्रगाः ॥

तासु ब्रह्मर्षयो निवसन्ति पितामहसुपासते ।

अनुत्तमा शिखी चैव विपाशा त्रिदिवा कृता ॥

अमृता मुक्तता चैव नामतः परिकीर्तिताः ।

सुदनयस्त्वसंख्याताः सरांसि सुवह्वरिणि ॥

न वै तेषु युगावस्थाः पुरुषा वै चिरायुषः ।

आर्यकाः क्रूरवाचैश्च विदशा भाविनस्तथा ॥

ब्रह्मचर्यवितृष्णास्तस्मिन् द्वीपे प्रकीर्तिताः ।

इत्येते भगवान् सोऽप्येव यत्संज्ञं निवासिभिः ॥

तेषां च सोमसायुष्यं सारूप्यं सुनिपुणवाः ।

सर्वे धर्मेपरा निवसन्ति सुदितमानसाः ॥

पञ्चवर्षसहस्राणि जीवन्ति च निरामयाः ॥”

इति कौर्म सुवनकोषे ४६ अध्यायः ॥ ३ ॥

अपि च “ऋषिदवाच । अतः परं प्रजादीनां

प्रमाणलक्ष्यसंस्थानतो वर्षविभाग उपवर्ण्यते ।

जम्बुद्वीपो यावत्प्रमाणविस्तारस्तावता चारो-

दधिना परिवेष्टितो यथा मेरुर्जम्बुद्वीपे । त्वणो-

दधिरपि ततो द्विगुणविशालेन ब्रह्माक्षेण परि-

चिप्रो यथा परिखा बाह्योपवनेन । अक्षो

जम्बुप्रमाणो द्वीपाख्यातिकरो हिरण्य उल्लिखितो

यथाभिरुपास्ते सप्तजिह्वः । तस्याधिपतिः प्रिय-

व्रतात्मज इक्ष्वाकुस्तं द्वीपं सप्तवर्षाणि विभज्य

सप्तवर्षनामभ्य आत्मजैश्च आकलय्य स्वयमात्म-

योगीनोपराराम । शिवं वयसं सुभद्रं शान्तं चैव-